25-8-80

GENEL-İŞ

EMEK

TÜRKİYE GENEL HİZMETLER İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANIDIR

TÜSTAV

EMEK ORDUSU SAVAŞTIKÇA
ANDAŞLAR YAŞAYACAKTIR

ÖZGEÇMİŞİ

Ertan Andaş, 25 Mart 1939'da İzmir'de doğdu. Kent yaşamının etkileri, çocukluğunun ilk döneminde kişiliğini belirlemeye başladı. Keskin zekâsı, güçlü algılamasıyla genç yaşta yaşam kavgasına girecek olgunluğa erişti.

1949 yılında, henüz on yaşında iken babasını yitirdi. Bu kayıp, onun sorumluluk duygularını daha da geliştirdi.

Ortaokul çağlarında iken bir kuaförde çırak olarak işçiliğe başladı. İş hayatı O'nu işçi sınıfı ile yüz yüze getirdi ve işçi sınıfını yakından tanımaya ve ilgisini geliştirmeye sevketti. İşçi sınıfına duyduğu ilgi ve yakınlık, O'nu, okulu terketmeye ve işçi sınıfı mücadelesinde yer almaya götürdü. Nitekim, daha çocuk denecek yaşta, 14 yaşında, sendikal mücadelede yerini aldı ve 20 Nisan 1953 yılında Ege İşçi Sendikaları Federasyonu'nda kâtip olarak çalışmaya başladı.

1959-61 yılları arasında Ankara Mamak'taki askerlik görevi dışında, 1963 yılına kadar tam 7 yılbu görevine devam etti. 14 yaşında başlayan sendikal hayatı O'nu, çekirdekten yetiştirme sendikacı durumuna getirdi. Sendikacılığın bütün inceliklerini burada öğrendi. Burada çalıştığı dönem içerisinde engin bir tecrübe ve deney kazandı.

Bu sırada 22 Nisan 1962'de Genel-İş kuruldu. Kuruluşunun ilk aylarında Genel-İş'in İzmir Bölge Temsilcisi Yardımcılığı görevine geldi. Böylece, yaşamının 23. ve sendikal mücadelesinin 9. yılında Genel-İş içindeki yaşamı ve mücadelesi başlamış oldu.

Türkiye Genel Hizmetler İşçileri (GENEL-İŞ) Sendikasının 15-16 Kasım 1962 yılında yapılan 1. Dönem Genel Kurulu'nda da Genel Başkan Yardımcılığı görevine seçildi.

Çok genç yaşta, 24 yaşında, genç Genel-İş'in İcra Kurulu üyeliğine seçilme başarısını göstermiş oldu.

Genel-İş, Ertan ANDAŞ'ın herşeyi oldu. Sendikal kişiliği Genel-İş'te yoğruldu, gelişti ve güçlendi. Türkiye sendikal mücadelesine ve işçi sınıfına yön verecek kişiliği Genel-İş'te oluştu. Genel-İş'in gelişmesinde, büyümesinde, güçlenmesinde, Türkiye'nin en güçlü sendikalarından birisi olmasında ANDAŞ'ın büyük damgası vardır. Çünkü ANDAŞ, Genel-İş'e herşeyini verdi. Bütün beceri, tecrübe, deney ve zekâsını Genel-İş'e harcadı. Genel-İş'in her eyleminde, her örgütlenmesinde, her faaliyetinde bizzat yer aldı, yön verdi, önderlik etti.

Genel-İş'in nerede önemli Genel Kurulları varsa, ANDAŞ, o genel kurullarda Divan Başkanı olarak vardır. Nerede önemli ve büyük grev varsa ANDAŞ, o görevi bizzat yöneten bir liderdir. Nerede işçilerin hakları için yapılan direniş varsa ANDAŞ, bizzat o direnişi başlatandır. Nerede işçi sınıfının ve ülkemizin sorunlarının ele alındığı toplantı, seminer, açık oturum, form vb. bir faaliyet varsa ANDAŞ orada Genel-İş'i temsilen vardır. Nerede, gerek Türk-İş içinde iken, gerekse DİSK'de Genel Kurul ya da toplantılar varsa, ANDAŞ o faaliyete yön vermeye çalışan olağanüstü bir çaba içindedir. Nerede Türkiye işçi sınıfı ile uluslararası işçi örgütleri arasında temaslar, görüşmeler, toplantılar, seminerler varsa, ANDAŞ oradadır ve işçi sınıfının uluslararası birlik ve dayanışması için yoğun bir çaba içindedir. O, bütün benliğini işçi sınıfına adamıştır. Nerede işçi sınıfının bir meselesi, bir mücadelesi varsa, işte orada ANDAŞ'da mutlaka vardır.

ANDAŞ, işçi sınıfının devrimci birliğinin sağlanması yolunda bitmek-tükenmek bilmeyen bir enerji ile çalışmıştır.

Genel-İş'in Türk-İş'den ayrılarak DİSK'e katılması amacı için çaba gösterilmesinde en önde yer almıştır. 1976 yılında Genel-İş'in DİSK'e katılmasından sonra da DİSK içinde, işçi sınıfının ülke düzeyinde birliğinin ve beraberliğinin sağlanmasında, aynı zamanda işçi sınıfının uluslararası dayanışma ve ilişkilerinin güçlenmesinde en büyük çaba ve katkıları sağlayan kişi durumunda olmuştur. Yüzlerce uluslararası toplantıya katıldığı gibi, 1977 yılında yapılan DİSK 6. Dönem Genel Kurulu'nda da aktif görev alarak DİSK Genel Yönetim Kurulu üyeliğine seçilmiştir.

ANDAŞ, yaşamı son buluncaya kadar DİSK'in örgütlenmesi, güçlenmesi ve mücadelesinde bütün gücüyle yer almış, üstüne düşen hiçbir görevden de kaçmamıştır.

Sağlığı elvermediği halde, 25 Haziran, 2 Temmuz, 1980'de yapılan DİSK 7. Dönem Genel Kurul Divan Başkanığı görevini yapmış, büyük bir özveri göstererek bu Genel Kurul'da DİSK Yürütme Kurulu üyeliği görevini üstlenmiştir. Yapılan görev bölüşümünde de DİSK Eğitim Daire Başkanı olmuştur.

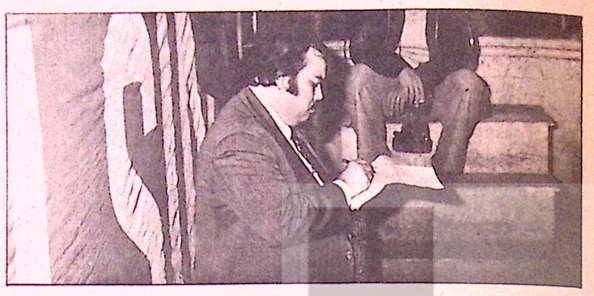
Aralıksız 18 yıl Genel-İş Yürütme Kurulu'nda yer alan ANDAŞ, DİSK Yürütme Kurulu üyeliğini de birlikte üstlenebilecek kadar, enerji ve inanç taşımıştır.

22-24 Nisan 1978'de yapılan Genel-İş 7. Dönem Genel Kurulu'na kadar Genel Başkan Yardımcılığı görevini sürdüren Ertan ANDAŞ, bu Genel Kurul'da Genel-İş Sekreterliği ve Koordinasyon Daire Başkanlığı görevine seçilmiştir. 19-20 Nisan 1980 de yapılan Genel-İş 8. Dönem Genel Kurulu'nda da tekrar aynı göreve seçilmiştir.

Özellikle 1980 yılı başından itıoaren arka arkaya, gelen Genel Kurullar, hak ve menfaat grevleri, direnişler, toplantılar, uluslararası temaslar, 30 Nisan, 1 Mayıs, Kemal Türkler için yapılan Genel Yas eylemi ve cenaze merasimi gibi yoğun çalışmalar nedeniyle, zaten bozuk olan sağlığı daha bozulunca, İzmir SSK. Tepecik Hastahanesi'nde tedavi altına alınmıştır.

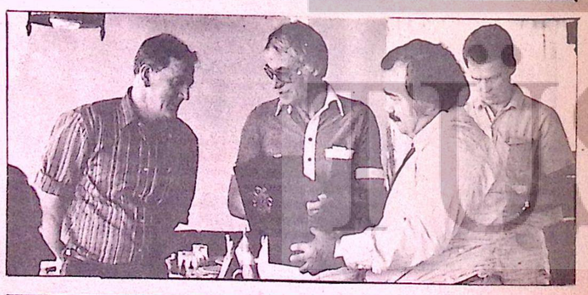
13 Ağustos 1980 günü, bayramın 2. günü, geçirdiği kan pıhtılaşması ve beyin kanaması sonucu saat 8.15'de yaşamını yitiren Ertan ANDAŞ, evli ve üç çocuk babasıydı.

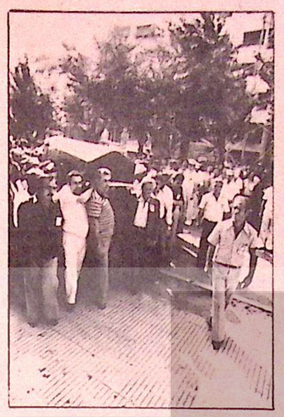

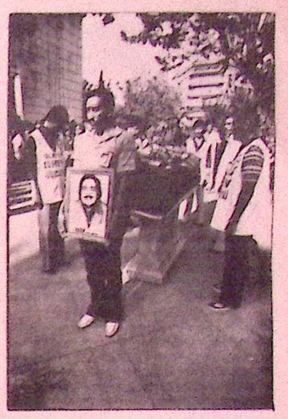

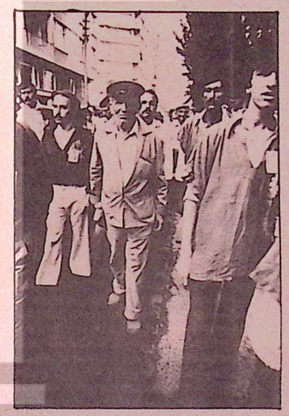

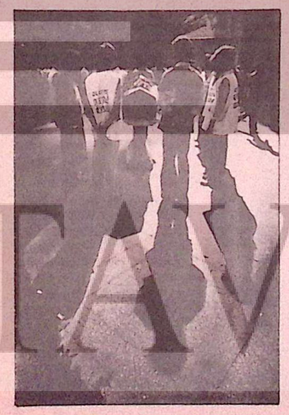
CENAZESİ TÖRENLE KALDIRILDI

Genel Sekreterimiz Ertan Andaş'ın cenazesi, 14 Ağustos günü İzmir'de yapılan törenle toprağa verildi. Törene çok sayıda işçi, sendikacı ailesi ve yakınları katıldı.

İzmir'de, Bölge Merkez Şubemizin bulunduğu binanın önü, günün erken saatlerinden başlayarak, Genel-İş ve kardeş sendikaların üyeleri tarafından doldurulduş. Şube binasının içinde, derin bir sessizlik vardı. Dışarda katafalk hazırlanıyordu. Çiçekler ve palmiye dallarıyla donatılarak... Ardı ardına çelenkler geliyordu. Şube binasının ve çevredeki binaların önü, tümüyle kaplandı.

Birer ikişer, işçiler geliyordu. Genç işçiler, yaşlı işçiler, kadın işçiler... Kasketleri, başörtüleri, hafif kızarmış gözbebekleriyle... Ellerini önde kavuşturup, boş katafalka bakıyorlardı. Andaş'ın sendikal mücadeleye başladığından bu yana onunla olanlar vardı. Süpürgeleri, faraşlarını bir kenara bırakarak gelmişlerdi. Traşları uzamış, yaşlı yüzlerine derin bir hüzün oturmuştu. Onu düşünüyorlardı besbelli. Gencecik Ertan Andaş'ı, 1953 yıllarının, Ege İşçi Sendikaları Konfederasyonu'nun kâtibini...

Mücadele arkadaşları vardı. Genel-İş'i Genel-İş yaparken birlikte çalıştıkları. Onların gözünde, 1962'lerde, Genel-İş'in ilk kurulduğu dönemde, İzmir Bölge Temsilci Yardımcısı 23 yaşındaki Ertan Andaş vardı. Ve 18 yıllık mücadele anıları...

DİSK'e bağlı sendikaların yöneticileri vardı. Türkiye işçi sınıfının, DİSK'in, kardeş bir sendikanın yiğit yöneticisinin acısını yaşıyorlardı...

Sendikanın önündeki caddede saf tuttu işçiler. Tabutu, omuzları üstünde gelip, katafalka konuldu. İşçiler, parti yöneticileri, sendikacılar, çalışma arkadaşları, belediye başkanları, tabutunun başında duruyorlardı. Sendikamızın ve Konfederasyonumuzun Genel Başkanı Abdullah Baştürk, kısa bir konuşma yaptı tabutunun başında:

"Bu gün, burada, şu anda büyük bir görevi yapmak için bulunmaktayız. Hayata emeğini satarak başlıyan kendi yaşam kavgası yanında işçi sınıfının ekonomik ve demokratik mücadelesinin en küçük biriminden en üst örgütüne değin emek vermiş, güç katmış bir arkadaşımızın.

GENEL-İŞ Sendikamızın Genel Sekreteri ve DİSK Yürütme Kurulu üyesi,

İşçi sınıfımızın yılmaz savaşçısı,

Ekonomik demokratik mücadelemizin önde gelen lideri.

Ortak mücadelemizin acı tatlı tüm anılarını paylaştığımız Ertan Andaş için son görevimizi yapmaktayız.

Onu saygıyla, yüreklerimize acısını gömerek, anısını ve mücadelesini paylaştırarak biraz sonra toprağa vermek üzere ebedi yolculuğuna çıkaracağız.

O, sınıf ve kitle sendikacılığının bayrağını ve ilerici sınıf bilincini hergün adım adım yükselten bir savaş eriydi.

O, işçi sınıfının keskin zekasının, devrimci atılığın, örgütsel sorumluluk ve ciddiyetin sembolüydü.

O, 41 yıllık hayatının tümünü sarsılmaz bir tutku ile işçi sınıfına adayabilen bir kadro adamı, başlı başına bir kurumdu.

Ne mutlu Ertan Andaş'a ki, kısacık ömründe gelecek kuşaklara örnek olacak örgütlü mücadelenin görkemli bir mirasını bırakmaktadır. Hiç kuşkum yok, Türkiye işçi sınıfı Ertan Andaş'ın mücadelesinden ilham alacak ve onun bugüne kadar sınıfının önünde taşıdığı bayrağı hedefine dikecektir.

Onun huzurunda tüm işçi sınıfına, işçi sınıfı yandaşlarına, işçi sınıfının dostlarına, açık ve kesin olarak belirtmek zorundayız.

İşçi sınıfının anti-faşist mücadelesinin onurlu bir neferi olan Ertan Andaş ve bu yolda hayatını kaybetmiş devrimciler ülkemizde faşizm bir daha gelmemek üzere tarihin karanlıklarına gömülene dek huzur bulmayacaklardır.

Bizim, geride kalanların tarihsel görevi budur. Bu görev bilincimiz aynı zamanda en büyük gücümüzdür.

Bir büyük evladımızı kaybettiğimiz şu anda her türlü gericiliğe bağnazlığa ve oportünizme karşı koyarak işçi sınıfımızın aydınlık yolundan yürüyeceğiz.

Başın sağolsun işçi sınıfı.

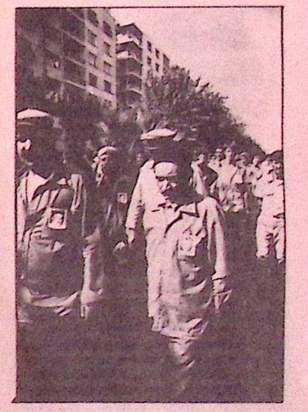
Başın sağolsun işçi sınıfına gönül vermiş yandaşlar ve dostlar.

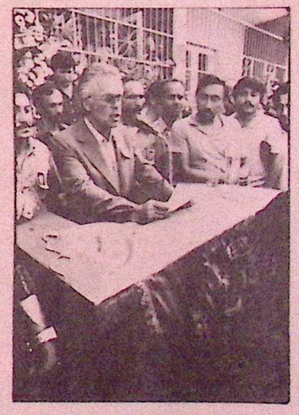
Sonra, yine omuzlarda, bandonun ve yüzlerce çelengin ardında camiye götürüldü. Namazı kılındı...

Grev gözcüleri, beyaz önlükleriyle nöbet tuttular başucunda....

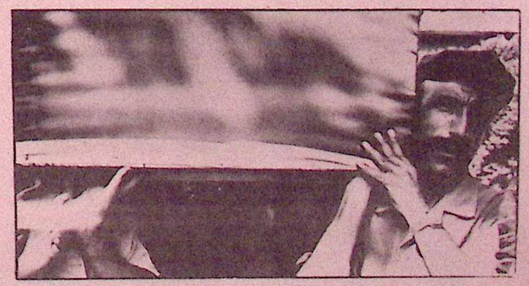
.....

Ertan Andaş için "öldü" demek güç. Biliyoruz ki, *"Emek ordusu savaştıkça, Ertan Andaş'lar da yaşayacaktır."*

O, MÜCADELEMİZDE YAŞAYACAK

ÖRGÜTE

Sendikamızın Genel Sekreteri ve üst örgütümüz DİSK'in Yürütme Kurulu üyesi Ertan Andaş'ın aramızdan ayrılması, işçi sınıfımızı ve emekten yana tüm güçleri üzüntüyeboğdu . Sendikamızın ve DİSK'in Genel Başkanı Abdullah Baştürk, örgütümüze konfederasyonumuz DİSK'e ve bağlı sendikalara yayınladığı genelgede, Andaş'ın kaybından duyulan üzüntüyü ve onun mücadelesini sürdürmekteki kararlılığınızı dile getirdi. Aşağıda, Baştürk'ün genelgesinin tam metnini yayınlıyoruz.

"Sendikamızın Genel Sekreteri ve üst örgütümüz DİSK'in Yürütme Kurulu üyesi, değerli kavga arkadaşım Ertan ANDAŞ'ı 13 Ağustos günü kaybettik. İşçi sınıfımızın yetiştirdiği büyük dava adamı Ertan Andaş'ımızı 14 Ağustos'ta İzmir'de düzenlenen merasimden sonra son yolculuğuna uğurladık.

Ertan ANDAŞ'ın tümümüzü acıya boğan vakitsiz ölümü, gerek örgütümüz GENEL-İŞ ve DİSK, gerek Türkiye işçi sınıfımız bakımından, yeri doldurulması son derece güç bir kayıptır. Tüm GENEL-İŞ üyelerinin, değerli Genel Sekreterimizin genç yaşta ve en verimli çağında aramızdan ayrılışı nedeniyle duyduğu derin acıyı biliyor, hepimize dayanma gücü ve sabır diliyorum.

Ertan Andaş, hayat kavgasına çok genç yaşta bir işçi olarak başladı. Üstün kişisel yetenekleri ve işçi sınıfına karşı duyduğu sarsılmaz sevgisi, Onu, 24 yaşında sendikal mücadelenin en ön safında kavga vermeye götürdü. 1963'ten bu yana GENEL-İŞ'in üst yönetiminde, bitmez tükenmez bir enerji ve çok az insana nasip olan bir mücadele azmi ile, büyük görevler yaptı. GENEL-İŞ'in bugünkü saygın varlığının her parçası O'nun sorumlu, sağ duyulu, cesur ve yaratıcı kişiliğinin kalıcı izlerini taşımaktadır. Kendi kişiliğini, örgütsel mücadele ile bu denli özdeşleştirebilen sendika liderlerinin sayısı azdır. O işte öylesine seçkin, yetişmesi son derece zor, yokluğu her gün derinden derine duyulacak bir sınıf savaşçısıydı.

Ertan Andaş kişisel bakımdan sahip olduğu cesaret ve kararlılığın her damlasını, işçi sınıfımızın uzun soluklu mücadelesi yolunda harcamıştır. Onun cesareti, yiğitliği ve fedakârlığı hepimize örnek olacak, en zor günlerimizde bize güç katacak ve yolumuzu aydınlatacaktır.

O, sınıf ve kitle sendikacılığının bayrağını, sınıf bilincini, işçilerin örgütsel birlik idealini hergün adım adım yükselten gerçekçi bir kavga adamıydı.

O, işçi sınıfımızın keskin pratik zekâsının, devrimci ataklığın, halkımıza özgü eşsiz bir cesaretin ve sınıf mücadelesini her an daha ileri boyutlara götürmeye hazır bir fedakârlık ve uyanıklığın sembolüydü.

O hayatının 18 yılını sarsılmaz bir tutku ile GENEL-İŞ'e ve işçi sınıfımıza adayabilen bir kadro adamı, güç günlerde eğilmeden yürüyebilen, sınıfımızın yol gösterici ve savaşda arkadaşlarını hedefe koşturabilen ödünsüz bir liderdi.

Ertan Andaş,, işçi sınıfımızın birliği, örgütlerimizin kurumlaşması, toplum içinde saygınlığımızın ve gücümüzün artması için yılmadan mücadele etti.

Onun bizlere bıraktığı değerli deneylerini kavramak, bunlara sonuna kadar sahip çıkmak, işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın faşizme, sömürüye, baskıya ve zulme karşı vermekte olduğu savaşımın içinde geliştirmeye çalışmak sınıf görevimizin gereğidir.

Ertan ANDAŞ'a duyduğumuz saygı ve sevgimizin gereği, ona genç yaşta bıraktırılan sınıf bayrağımızı elbirliğiyle taşımak, onun uğrunda hayatını adadığı barış, demokrasi, bağımsızlık ve sosyalizm idealine sımsıkı sarılmak ve sınıf mücadelesine daha da üstün bir enerji ile katkıda bulunmaktır. Ertan Andaş'ı sevmek, saymak ve yaşatmak demek, işçi sınıfının birliği, örgütlülüğü ve emeğin en yüce değer olduğu bir toplum düzeninin kurulması yolunda yılmadan mücadele etmek demektir. O'nun engin bir sevgi ile dolu insan yüreği ve sıcak dostluğu, ancak böyle yaşatılmış olacaktır.

Şunu açık ve kesin olarak belirtmek zorundayım.

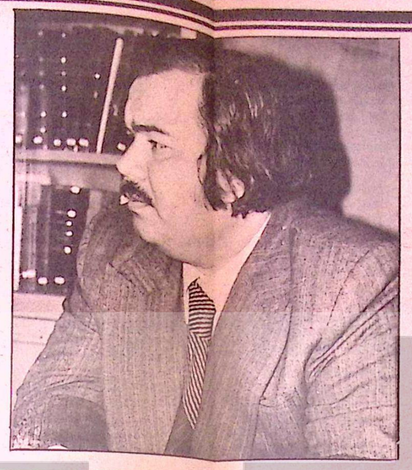
İşçi sınıfının Anti-faşist mücadelesinin onurlu bir neferi olan Ertan ANDAŞ ve bu yolda hayatını kaybetmiş devrimciler, ülkemizde faşizm bir daha gelmemek üzere tarihin karanlıklarına gömülene dek huzur bulmayacaklardır. Bizim, geride kalanların tarihsel görevimiz budur. Bu görev bilincimiz, aynı zamanda en büyük gücümüz olacaktır.

Onun bizi hiç bir zaman terketmeyecek olan değerli anısı önünde bir kez daha belirtmek isterim ki, bu büyük evladımıza, kavga arkadaşımıza ve can dostumuza layık olabilmek için insanüstü bir çabayı ödünsüz ve gücümüzün en son damlasına kadar göstermek zorundayız ve bunu yapacağız.

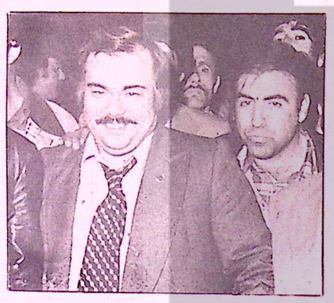
Başın sağolsun işçi sınıfı,
Başın sağolsun GENEL-İŞ,
Başın sağolsun DİSK."

Abdullah BAŞTÜRK
Genel Başkan

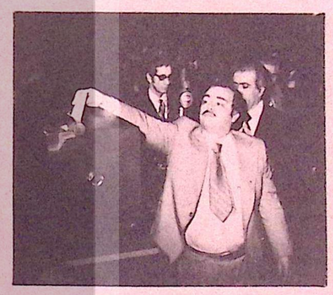

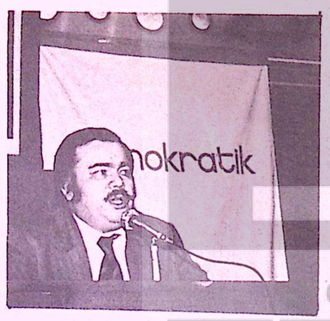

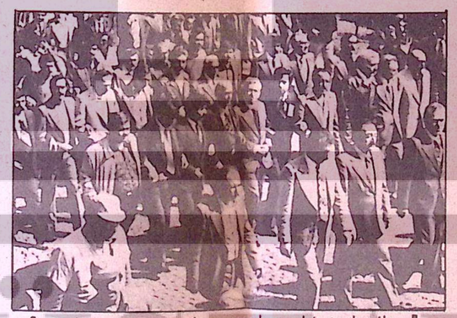

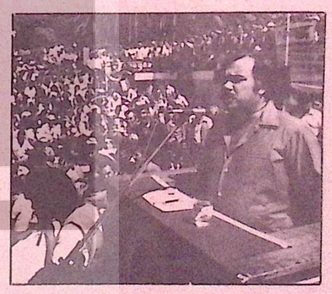

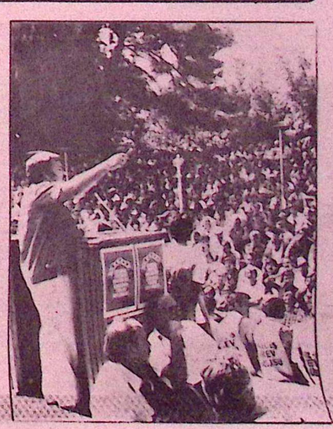

YORUM

Genel Sekreterimiz öldü.

Ertan ANDAŞ'ın işçi sınıfı sevgisiyle dolu yiğit yüreği artık çarpmıyor. O, bedensel varlığı ile aramızdan ebediyen ayrıldı.

Kuşkusuz ölüm, insan hayatının zorunlu bir parçası, yaşamın temel bir unsuru, karşı konulamaz bir doğa yasasıdır. Ölümsüz bir yaşam düşünmek mümkün değildir.

Ne var ki, sömürücü sınıfların ülkemizi sürüklediği şu kahredici bunalım ortamında her türlü felaket üstüste geliyor. Koyu bir karanlığın ve kıyıcı bir faşist azgınlığın karşısında emekçi halkımız hergün onlarca kurban veriyor. Sermayenin tezgahladığı ve beslediği cinayet şebekeleri ölüm yağdırıyor. Barışa, demokrasiye ve insanca bir hayata hasret kalan yurttaşlarımız, en yakın arkadaşlarımız, sınıf kardeşlerimiz bir bir katlediliyor.

Çorum'da öldürülen emekçilerin acısı dinmeden, Türkiye işçi sınıfının yetiştirdiği en seçkin önderlerden Kemal Türkler pusuya düşürülüyor. Yüzbinlerce işçi ve emekçinin faşist cinayetleri protesto ve yas eylemi suç sayılıp cezalandırılmakta. Ev baskınları, haksız tutuklama, işkence, kıyım, sürgün, grev ertelemeleri, lokavtlar, zam ve zulüm sürüp gitmekte.

İşte böylesine sancılı bir dönemde aziz arkadaşımız Ertan ANDAŞ'ın vakitsiz ölümü, çektiğimiz acıları bir kat daha artırıyor. Sermayenin kanlı zulmüne karşı yürüttüğümüz özgürlük mücadelesini O'nsuz düşünmek, hüzün veriyor, boğucu bir yasa dönüşüyor.

Fakat gün, yas ve hüzün günü değildir. Ölülerimizin acısını yüreğimize gömerek, onların yürüttüğü soylu kavgayı zafere ulaştırma günüdür. Sınıf olarak göğüs gerdiğimiz acı ve ızdırapların sonu, ancak sermaye sınıfının diktası yerle bir edildiği, sömürü, soygun ve zulüm yeryüzünden silindiği gün gelecektir. Bizi bırakıp giden yiğit kardeşlerimiz, bizden, peşlerinden sadece gözyaşı dökmemizi değil, tutuşturdukları devrim meş'alesini hedefi ne ulaştırmamızı bekliyorlar. Bizim birlik olmamızı, örgütlü hareket etmemizi, barış, demokrasi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesini azimle sürdürmemizi istiyorlar.

Ertan Andaş, o günün koşulları altında, hep işçi sınıfının kendi kişiliğine kavuşması, sınıfsal haklarına sahip çıkması, birleşmesi, örgütlenmesi ve toplum içinde bağımsız ve sağlam bir güç oluşturması için çaba harcadı. Hayatını bu uğurda barış, demokrasi ve özgürlüğe adadı. Sermayenin sömürü ve zorbalığına karşı, işçileri bilinçsiz bir kalabalık olarak köleliğe mahkûm etmek isteyen gericiliğe karşı, faşizme ve emperyalizme karşı tüm kişisel gücünü seferber etti. 14 yaşında atıldığı yaşam kavgasını, işçi sınıfımızın her geçen gün daha da yükselen mücadelesinde en ön sırada yürüyerek sürdürdü. Doğrudan, güzelden ve gerçekten yana cesurca saf tuttu. Kişisel mutluluğu, işçi kardeşlerinin örgütlü mücadelesi içinde aradı. Sendikamız GENEL-İŞ'in bugünkü güçlü varlığında, yorulmak nedir bilmeyen Ertan ANDAŞ'ın büyük emeği vardır. Çalışma arkadaşları ve tüm GENEL-İŞ mensupları O'nun yokluğunu hergün için için duyacaktır.

Ertan ANDAŞ müthiş bir gerçekçiydi. Akıp giden hayatın her anında toplumsal gelişmeye bilinçli bir biçimde yön verilmesi gerektiğine inanırdı. Olayları kendi doğal seyrine bırakmaz, dışımızdaki gerçeklere kayıtsız kalmaz, kötülük ve yanlışlıkları pasifçe kabullenmez; yaratıcı bir sorumluluk anlayışıyla ve hangi koşul altında olursa olsun mutlaka birşeyler yapılması gerektiğini bilir ve yapardı. Nemelazımcılık, vurdumduymazlık ve tevekkül O'na büsbütün yabancı şeylerdi. Bütünleştirici, harekete geçirici ve somut sonuç alıcı bir kişilik sahibiydi. İnandığı doğruları ne pahasına olursa olsun savunmaya ve gerçekleştirmeye çalışırdı. Zorlukların, engel ve olanaksızlıkların karşısında yılgınlığa düşmez, mücadeleyi kendisine has bir kararlılıkla sürdürürdü.

Ertan ANDAŞ'ın, GENEL-İŞ'e bir oya gibi işlenmiş bulunan ve işçi sınıfımızın her an saygıyla anımsayacağı üstün kişisel yetenekleri saymakla bitmez. Ancak bugün bizlere düşen görev, değerli Genel Sekreterimize gerçekten layık olabilmek, O'nun genç yaşta bırakmak zorunda kaldığı mücadele bayrağını hep birlikte kavramak ve hedefine ulaştırmaktır. O'nun ölümü ile doğan boşluğu daha çok çalışarak doldurmaktır.

Bu görev, tüm gücümüzü biraraya getirmemizi, haklarımıza ve örgütlerimize sahip çıkmamızı, mücadelemizi daha da büyük bir özveri ve azimle yürütmemizi, sınıfsal kardeşliği güçlendirmemizi gerektirmektedir.

GENEL-İŞ yüceldikçe,
GENEL-İŞ güçlendikçe,
Türkiye işçi sınıfının birliği pekiştikçe,
Sermayenin tarihsel yenilgisi cabuklaştırıldıkça ve faşizm yeryüzünden temelli silindikçe, tüm ölülerimize ve aziz Genel Sekreterimize karşı olan görevimizi de yerine getirmiş olacağız.

Emek ordusu savaştıkça Ertan ANDAŞ'lar yaşayacaktır.

genel-iş emek

ALINTILAR söylevleri, açıklamaları, basın toplantıları

Genel Sekreterimiz Ertan Andaş'ın çeşitli dönemlerde, ulusal ve uluslararası toplantılarda, basın açıklamalarında, kongre konuşmalarında ve örgüt genelgelerinde yer alan görüşlerinden alıntıları sunuyoruz.

1 Ekim 1979

"ARA REJİM YANLISI VE HEVESLİSİ KİŞİLERDEN HESAP SORMAK İŞÇİ SINIFINA DÜŞEN ACİL GÖREVLERDEN BİRİDİR"

"- Burjuvazi her köşeye sıkışmasında ülkemizde ara rejim yönetiminin egemen olmasını plânlıyor ve kamuoyuna bunu kabul ettirmeye çalışıyor. Uzun bir süre önce çok uluslu sermayenin ülkemizdeki yandaşları ile birlikte geniş tabanlı hükümet önerisi; ara rejimine geçiş için en geçerli bir araçtır.

Kendisini işçi sınıfının en büyük örgütü olarak gören Türk-İş Yöneticileri son günlerde sözde ara rejimine karşı olduklarını ancak, bir tarafsızın başkanlığında kurulacak olan bir ara hükümetine de, karşı olmadıklarını söylemektedirler. Sermaye ile içli dışlı olan bu uzlaşmacı kuruluşun yöneticileri ara rejimin ve ara hükümetin halkımıza karşı uyguladığı baskı ve terörü unutmuş görünmektedirler. Ara rejimleri ara hükümetleri sürekli olarak işçi sınıfının demokratik hak ve özgürlüklerini kısıtlamıştır. Ülkemiz yaşadığı ara hükümetleri yönetiminde ağır ekonomik bunalımlara sürüklenmiş, tüm grevler ertelenmiş ve lokavtlar mısır gibi patlamıştır. Ülkemizin bugün içine düştüğü ekonomik bunalımın yaratıcıları da, Türk-İş'in savunduğu ara hükümetleridir.

Ara rejimi ve ara hükümet de faşist terör ve baskının yoğunlaşmasını sağlar ve arttırır. Geniş tabanlı diyerek halkımıza yurttırulmak istenen ara hükümet sermayenin sömürüsünü arttırmak için bulduğu en uygun bir yönetim şeklidir.

Halkımızın ve işçi sınıfımızın çıkarlarına ters düşen ara rejimlerine geçişin en iyi aracı olan ara hükümetlerine işçi sınıfının temsilcileri olarak kesinlikle karşıyız. Ara hükümetlerinin uyguladığı baskı ve terörü halkımız ve işçi sınıfımız unutmamıştır.

Ara rejimi ve ara hükümetin istemlerine karşı sürdüreceğimiz savaşım; halkımızın ve işçi sınıfımızın çıkarları doğrultusunda olacaktır.

Ara rejim yalnısı ve heveslisi olan kişilerden hesap sormak, işçi sınıfına düşen acil görevlerden birisidir."

4/7/1970

"HÜKÜMET, GREV ERTELEMELERİYLE DEMOKRATİK TOPLU SÖZLEŞME DÜZENİNİ YIKMAKTADIR"

Hükümetin hukuksal dayanaktan ve inandırıcılıktan yoksun bahaneleriyle ertelenen her iki grevimiz de, HAK Grevi niteliğindedir. HAK Grevlerinin bile ertelenmeye başlamış olması, Demirel Hükümetinin işçi sınıfına karşı ne denli anti demokratik ve düşmanca davrandığının yeni bir göstergesidir. Demirel Hükümeti aldığı erteleme kararları ile, toplu sözleşmelerin felç edilmesi ve kazanılmış işçi haklarının pervasızca çiğnenmesi yolunda yeni bir adım atmış ve bu yöndeki yasa dışı gidişe cüret kazandırmıştır.

Erteleme kararından güç alan işverenler, sadece sermayenin koruyuculuğunu yaptığı açıkta ortaya çıkan Demirel iktidarına güvenerek, artık toplu sözleşmeleri tümüyle geçersiz kılabilmek için hertürlü yolu deneyeceklerdir.

İzmir ve Elbistan Grevlerimizin ertelenmesi, binlerce işçiyi kazanılmış hakkından mahrum ederken, kent halkını da Belediye hizmetlerinden yoksun bırakmaktadır. Hükümet, Belediyelerin içinde bulunduğu kangrenleşmiş sorunlara çözüm kazandıracağı ve işçi alacaklarının ödenmesi için önlem getireceği yerde, varolan sorunları daha da ağırlaştırmaktadır. Hükümetin yaptığı, demokratik toplu sözleşme düzenini yıkmaktan başka bir şey değildir.

Oysa çözüm, hakkı verilmeyen işçiyi Devlet gücüyle angaryaya zorlamak değil, onlara haklarını zamanında ödemektir.

Sendikamız tüm yasal yolları kullanarak, hükümetin bu haksız tasarrufuna karşı mücadelesini sürdürecektir. Erteleme kararlarının iptali için Danıştay'a derhal başvurulacaktır.

Anayasal ve Yasal haklarımızı hiç kimseye çiğnettirmeyeceğimizi ve Demokrasinin yıkılmasına izin vermeyeceğimizi kamuoyuna saygıyla duyuruz.

8.8.1979

"TÜRKİYE'DE FAŞİZMİN İDEOLOJİK VE SİYASİ ÖRGÜTÜNÜN MHP OLDUĞU KANISI, GENİŞ KİTLELERCE BENİMSENEN BİR GERÇEK HALİNE GELMİŞTİR"

Siyasal ve toplumsal hayatımızın baş sorunu olan faşist terör, gizli ya da açık; bireysel ya da kitlesel, ama kesinlikle örgütlü bir beraberlik eylemi olarak yıllardır sürdürülmektedir.

Irkçılık, şoven milliyetçilik, anti-komünizm, canilik ve demokrasi düşmanlığı temelleri üzerinde Emperyalizm tarafından organize edilen faşist hareket, Devlet yönetiminden sorumlu kimi kişi ve kuruluşların da desteğiyle hızlı bir gelişme göstermiştir.

Türkiye'de faşizmin ideolojik ve siyasi örgütünün Milliyetçi Hareket Partisi olduğu eskiden beri bazı ilericilerin ortak kanısı idi. Ama şimdi bu kanı, geniş kitlelerce de benimsenen bir gerçek haline gelmiştir. Gençlere silahlı eğitim vermek üzere komando kampları açan bu partinin siyasal cinayetlerdeki rolü, artık büyük ölçüde ortaya serilmiştir. Nerede bir kitle kırımı olsa, nerede bir politik amaçlı terör tezgahlansa arkasından MHP ve yandaşları boy vermektedir. Ay dınlatılan az sayıdaki cinayetin kanıtları bile, bu partinin gerçek yüzünü herkese gösterebilecek bir boyuta ulaşmıştır. Parti binalarında saklanan caniler, parti yöneticilerince sağlanan silahlar, banka hesapları, çizilen suikast planları, kiralık katiller ve cezaevlerine gönderilen mektuplar bir bir gün ışığına çıkmaktadır. Bu olaylar tesadüfi ve bireysel eylemler olarak değerlendirilemez. Ortada siyasi bir merkez tarafından yönetilen, tüm yan örgütlerin dahil olduğu ve pek çok üyenin fiilen katıldığı örgütlü bir siyasal suç vardır. Nitekim halkımızın vicdanında artık MHP ve yandaşları mahkum edilmiştir. Faşistlerin korku ve talaşı bundandır. Şimdi sıra, topluma yönelmiş olan bu suçun ve gerçek suçluların yargı önünde de açığa çıkarılmasına gelmiştir. Hükümet hertürlü ürkekliği ve kararsızlığı bırakmalı; demokrasi güçlerini kösteklemekten ve halkı korkutmaktan vazgeçmeli; tüm faşist yuvaların dağıtılması için yasal görevlerini yapmalıdır. Faşist odakların kurutulması ve demokrasinin genişletilmesi Hükümetlere ancak onur kazandırır.

15/5/1979

"EMEKÇİLER SERMAYENİN TEZGAHLADIĞI OYUNU BOZMALIDIR"

Ülkemizi bugünkü ağır bunalıma sürüklemiş olan sermayedarlar sınıfının temsilcileri demokrasiye, işçi sınıfına ve tüm emekçi halka karşı açıktan saldırıya geçmişlerdir. Enflasyonun, işsizliğin ve torunlarımıza miras bırakılacak olan dış borç yükünün tek ve baş sorumlusu durumundaki tufeyli azınlık, büyük bir pervasızlıkla ulusun kaderini kendi çıkarıyla eş tutmaktadır. Gazetelerde yayınlanan ilanlar ve toplantılarda dile getirilen görüşler faşizme ve emperyalizme çıkarılan birer davetiye niteliğindedir.

Dışa bağımlı kapitalizmin yolaçtığı derin bunalımı, demokrasinin ve ulusal bağımsızlığın asgari kurallarına bağlı kalarak çözmek eğilimindeki bir hükümeti yıkmayı amaçlayanlar emperyalizm ile eleledirler. Teşebbüs özgürlüğü kaldırılıyor diye feryat edenler, gerçekte döviz sağlamak uğrunda ülkemizin Amerikan casusluk örgüt ve tesisleriyle donatılmasını istemektedirler. Kapitalist soygun düzenlerini yaşatmak için, her türlü ulus düşmanlığını göze almışlardır. İşçi sınıfına ve onun sendikal örgütlerine karşı sermayenin başlattığı yeni saldırı, bir ayağı faşist harekette öteki ayağı emperyalizmde olan gerici bir ihaneti temsil etmektedir.

Bugüne kadar ulusal kaynaklarımızı yabancı tekellerle birlikte harvurup harman savuranların gerçek niteliğini görememiş olanlar artık uyanmalıdırlar. Siyasi ve ekonomik bunalımların üstesinden gelebilmenin tek yolu işçi, köylü, esnaf, memur ve tüm emekçilerle birlikte hareket etmek ve sadece onlara güvenmektedir. Emekçi halkın özgürlüğünü kısıtlamak ve işçi sınıfının ekonomik kazanımlarını bunalımın nedeni olarak göstermek; sermayedarlara omuz vermek dolayısıyla bunalımları daha da ağırlaştırmak demektir. Hükümet artık olup bitenlerden ders almalıdır.

GENEL-İŞ Sendikası olarak tüm işçi örgütlerini, demokratik kuruluşları, demokrasiden ve bağımsızlıktan yana basınımızı, yurtsever aydınları, kendilerine baskı ve ölümden başka birşey verilmeyen gençliğimizi, kapitalist tekelleşme karşısında yıkıma uğrayan esnafımızı, kısaca tüm emekçi halkı, sermayenin dıştan destekli ihanet saldırısına karşı ve demokrasiyi savunmak için birleşmeye çağırıyoruz. Bunalımlardan tek çıkış yolu emekçilerin birliği ve emeğe dayanan bir politika izlenmesidir.

26 Mayıs 1979

'SİLAHLI ŞİDDET EYLEMLERİNİN KAYNAĞINA İNİLMELİDİR"

"Son günlerde eli kanlı demokrasi düşmanlarının ülke çapında gerçekleştirdikleri kanlı kitlesel saldırılarda üyelerimiz hedef olarak seçilmiştir.

Demokrasiden yana güçlere karşı kanlı saldırılar sürürken demokrasiden yana güçler tutuk evlerini doldurmaktadırlar. İşçilere, öğretmenlere, aydınlara, öğrencilere ve tüm ilerici demokrat yurtseverlere saldırarak öldüren eli kanlı faşist katiller yakalanıp, daha sonra bazı kişilerce kaçırılarak, kanlı eylemlerini sürdürme olanakları sağlanmaktadır.

Olayları hâlâ basit sağ sol çatışması olarak niteleyen ve kanlı demokrasi düşmanlarının silahlı saldırılarının sınıfsal özünü kavrayamayan hükümet, silahlı şiddet eylemlerinin kaynağına inmelidir. Şimdiye değin cinayet şebekelerinin kumanda merkezlerine girilmemiştir. Önemli olan bu saldırıların yönlendirilen merkezleri saptamak ve kapatmaktır.

GENEL-İŞ SENDİKASI olarak, demokrasi güçlerine karşı sürdürülen üyelerimizi hedef olarak seçen kanlı demokrasi düşmanlarının yakalanmamasını kınarken, bu tür olayların yoğunlaşması üzerine ülke çapında PROTESTO EYLEMLERİNE GEÇECEĞİMİZİ BİR KEZ DAHA YİNELİYORUZ."

SENDİKALAR DÜZEYİNDE ULUSLARARASI BİR TOPLANTIDA, SENDİKAMIZI, İŞÇİ SINIFININ ULUSLARARASI BİRLİĞİ SORUNUNU VE BARIŞ KONUSUNDAKİ DÜŞÜNCELERİNİ ŞÖYLE ANLATIYORDU:

Sendikamız, demokrasi, barış ve sosyalizm idealine bağlı bir örgüttür. İşçi sınıfının ve tüm insanlığın sömürüsüz, baskısız ve savaşsız bir dünya kurabilmesi yolunda çalışmaktayız. Bir yandan üyelerimizin işkoşullarını iyileştirmek ve sömürüyü sınırlandırmak için mücadele verirken diğer taraftan da işçi sınıfının genel tarihsel görevlerine katkıda bulunmayı amaçlıyoruz. Bu açıdan bakıldığında Sendikamız, örgütümüzün amaç ve ilkeleri ile tam bir uyum içinde bulunmaktadır. Her ne kadar örgütsel bağlarımız yoksa da, genel dünya görüşlerimiz arasındaki ortaklık işbirliği olanaklarımızı arttırmaktadır. Buna, üyelerimizin DSF'ye karşı duydukları sempatiyi de ilave etmek isterim.

Tüm dünya işçilerinin birlik ve dayanışmasına inanan Sendikamız, uluslararası işçi örgütleri arasındaki ilişkilerin geliştirilmesinden yanadır. Bu konuda örgütünüzün bize yardımcı olması, kuruluşunuza üye sendikalar ile varolan bağlarımızın geliştirilmesine katkıda bulunmasını beklemekteyiz. Eğitim, ortak çalışma, karşılıklı fikir teatisi gibi konularda üyeniz sendikalarla işbirliği içinde bulunmayı istiyoruz. Özellikle aynı işkolunda çalışan işçilerin örgütlerioImamız nedeniyle bu işbirliğinin büyük yararı olduğuna inanıyoruz.

Bu karşılaşmamızdan da yararlanarak, son günlerde barış ve yumuşamayı tehdit eden uluslararası ilişkilerin gerginleşmesinden duyduğumuz kaygıyu dile getirmek isterim. Özellikle ülkemizin de içinde bulunduğu Orta-Doğu bölgesinde emperyalizmin nüfusunu artırmak üzere giriştiği eylemleri tasvip etmiyoruz. Bu gelişmelerin işçi sınıfı ve ezilen halkların aleyhine olduğuna inanıyoruz. Savaş kışkırtıcılığına ve nükleer silahlanmaya karşı işçi örgütlerinin ortak bir tavır içinde bulunmasının gerektiğine önem veriyoruz.

Son olarak GENEL-İŞ Sendikasının, örgütünüze ve üye sendikalarınıza dostluk ve dayanışma dileklerimi iletmek isterim.

23.1.1979

"ÜLKEMİZDE GENİŞ BOTUTLARA ULAŞAN İŞ CİNAYETLERİ MUTLAK ÖNLENMELİDİR"

"- Ülkemizde büyük boyutlara ulaşan ve adına iş kazası denilen olaylar aslında iş kazası değil korkunç bir cinayettir. Bu olaylar öyle boyutlara ulaşmıştır ki, son bir yıl içinde binlerce işçi işverenlerin gerekli önlemleri almadıkları nedeniyle yaşamlarını yitirmiş ve on binlercesi sakat kalmıştır.

Tüm hükümet sıkıyönetim ve diğer yöneticileri son bir kez daha uyarıyoruz bu tür cinayetlere karşı gerekli önlemleri almaya çağırıyoruz. Gerekli önlemler alınmazsa Genel-İş Sendikası olarak önümüzdeki günlerde tüm Türkiye'de hizmet üretimini durdurma eylemine başlayacağız.

ALINTILAR söylevleri, açıklamaları, basın toplantıları

GENEL SEKRETERİMİZ, 24.1.1980 TARİHİNDE ANKARA'DA GENEL YÖNETİM KURULU TOPLANTIMIZI AÇARKEN YAPTIĞI KONUŞMADA, SOĞUK SAVAŞ KIŞKIRTICILIĞI ÇABALARI, CAN GÜVENLİĞİ VE BASKI YASALARIYLA DEMOKRATİK HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİ KISITLAMA GİRİŞİMLERİ KONUSUNDA ŞUNLARI SÖYLÜYORDU:

Değerli arkadaşlarım,

Türkiye işçi sınıfı olarak bu olaylar karşısında ilgisiz kalamayız. Emperyalizmin sinsi bir biçimde tezgahladığı ve yerli işbirlikçilerin açıktan açığa körüklediği bu "savaş" çığırtkanlıkları, boşuna değildir. Onlar seferberlik çağrılarını ve savaş kışkırtıcılığını fantezi olsun diye yapmıyorlar. Aslında ateşle oynayan ve milyonlarca insanın ölümüne davetiye çıkaran bu soyguncular çetesinin amacı açıktır.

Onların niyeti, toplumsal bunalımları örtbas etmek, kitlelerin dikkatini saptırmak, faşist cinayetleri, hayat pahalılığını, işsizliği, yokluk ve vurgunculuğu gözlerden saklamaktır. Bugün halkımızı savaş öcüsüyle şartlandıranların asıl amacı, demokratik hak ve özgürlükleri budamak, emperyalizmle kurdukları soygun ortaklığını daha da güçlendirmektir. Fakat barış ve emek düşmanlarının, insanlığın geleceği üstünde oynadıkları bu, kanlı oyuna izin vermeyeceğiz. Barış ve özgürlüğün biricik kararlı koruyucusu işçi sınıfı emperyalizmin dayattığı soğuk savaş çemberini kıracaktır.

İşçi sınıfımızın bu düzenden yediği darbe sadece sömürülmek değildir. İşçiler ve diğer emekçiler, egemen sınıfların açık siyasi saldırılarıyla da karşı karşıyadırlar. Özellikle son günlerde kamu kuruluşlarının hemen tümünde işçilere karşı yoğun bir kıyım başlatılmıştır. Daha bir kaç gün önce TARİŞ'te, ANTBİRLİK'de işyerleri savaş yöntemleriyle basılmış, işini kaybetmenin korkusunu yaşayan işçiler süngü ve coplarla dağıtılmıştır.

İşyerinde can güvenliği kalmadığı için direnen TEKEL işçileri bölük bölük işten atılmaktadır. Özellikle AP ve diğer gerici partilerin yönetimde bulunduğu belediyelerde üyelerimizin iş akitleri feshedilmekte usulsüz biçimde işyerleri değiştirilmektedir. Enerji yokluğu ya da benzeri geçersiz gerekçelerle özel sektördeki lokavtlar biribirini izlemektedir. İşçilere, sendika yöneticilerine, ve sendikalara karşı silahlı saldırı eylemleri giderek artmaktadır. Sendikamız GENEL-İŞ bu saldırıların açık boy hedefi haline getirilmiştir.

Egemen sınıfların işçi sınıfı hareketine yönelttiği zorbalık diğer emekçi kesimleri de kapsamaktadır. Geçen yıl Kahramanmaraşta gerçekleştirilen ve 100'den fazla yurttaşımızın hayatına mal olan faşist soykırımını protesto ettikleri için binlerce öğretmen işten atılmıştır.

Değerli arkadaşlarım,

Bugün siyasi iktidar, bütün bu sorunların çaresi olarak "anarşi ve terörün" ortadan kaldırılmasını göstermektedirler. "Anarşi, terör ve bölücülüğü önleme" bahanesiyle hazırlanmış olan baskı yasaları hala parlamentonun gündemindedir. İşçi sınıfı ve diğer emekçilerin temel hak ve özgürlüklerinin yok edilmek istendiği bugünlerde karşımızdaki en önemli sorun baskı yasaları ve işçilere uygulanan zulümdür. Baskı yasaları ile her sorunu çözümleyeceklerini sananlar kuşkusuz yanılış yoldadır. Çözüm özgürlüklerin budanmasında değil, aksine demokrasinin genişletilmesindedir. Baskı yasaları ile, temel hakların üzerine "sal" çekmek ile sorunlar çözümlenseydi, 12 Mart'tan sonra Türkiye'de sorun kalmazdı. Ve eğer zorbalık kurtuluş olsaydı, taçlı diktatör İran Şahı, şimdi uluslararası bir oyuncak durumuna düşmezdi. Bütün insanlık tarihinin ibret verici dersleriyle kanıtlanan bu gerçeği egemen sınıflar bir türlü kabullenmiyorlar. Aşırı kâr hırsı ve toplumsal iktidar tutkusu sömürücülerin gözlerini kör etmiştir. Ülkeyi faşizmin karanlık uçurumuna doğru sürükleyip durmaktadırlar. Emekçileri ve ülkeyi böylesi bir afetten kurtarabilecek güç işçi sınıfımızdır. Bunu bildikleri içindir ki, egemen sınıflar üstümüze üstümüze geliyorlar. Bizi teslim olmaya çağırıyorlar. Örgütlerimizi yoketmeyi hedefliyorlar. Sarı sendikalarla bizi yıkmak için uzlaşmalar yapıyorlar. Bunlara karşı mücadele etmekten başka çıkar yol yoktur.

ERTAN ANDAŞ,SANLI15-16 HAZİRAN'LARIN 9. YILDÖNÜMÜNDE YAPTIĞI KONUŞMADA, İŞÇİ SINIFININ, EYLEMDEN ÇIKARMASI GEREKEN DERSLERİ SIRALIYORDU:

Bugün Türkiye İşçi Sınıfının gerçekleştirdiği şanlı 15-16 Haziran eylemlerinin 9.yıldönümü. Sınıf mücadelesi tarihimize unutulmaz bir sayfa olarak geçen 15-16 Haziran direnişi hepimize kutlu olsun.

15-16 Haziran 1970 yılında işçi sınıfımız sendikal hak ve özgürlüklerini korumak uğrunda kendi mücadele tarihinin en büyük direnişini gerçekleştirmiştir. Sermayenin diktasını kırmak ve özgür sendikalaşmayı zincirlemek isteyen gerici siyasal iktidara karşı sınıfsal bilinç ve kararlılık içinde görkemli bir mücadele vermiştir. Daha sonra DGM Direnişini, 20 Mart Faşizme İhtar Eylemini ve 1 Mayısları gerçekleştiren işçi sınıfımız ilk kez 15-16 Haziran'da politik özü ağır basan kitlesel çıkışını yapmıştır. Bu anlamda 15-16 Haziran eylemleri, hem işçi sınıfımızın hem onun biricik örgütü DİSK'imizin rüştünü ispat ettiği tarihi bir dönüm noktası olmuş, daha sonraki kitle eylemlerine ışık tutmuştur. Bizi bu günlere ulaştıran 15-16 Haziranlar bundan böyle de yolumuzu aydınlatacaktır.

Kardeşlerim,

15-16 Haziran Direnişi işçi sınıfına önemli deneyimler kazandırmıştır. Bu eylemi her yıl anarken, aynı zamanda ondan gerekli dersleri de çıkarmak zorundayız. Bu derslerin başında, işçi sınıfının sadece kendi özgücüne güvenmesi gerektiği gelmektedir. İşçi sınıfı birlik olunca, kendi toplumsal varlığının bilincine sahip çıkınca hiç bir engel onu devrimci yolunda döndüremez. Çağımızın tek kararlı devrimci sınıfı olan proleterya örgütlendiği; birlik ve beraberliğini koruyabildiği müddetçe, gelecek günler, biz işçilerin elindedir. Bölünme düşmanlarımızın özlemidir. Egemen sınıfların bu özlemi 15-16 Haziranda kursaklarında kalmıştır. Bundan böyle de gerçekleşmesine olanak vermemeliyiz.

15-16 Haziran şanlı Direnişinin öğrettiği ikinci gerçek; Devletin, ekonomik bakımdan güçlü mülkiyet sahibi egemen sınıfların hizmetinde olduğudur. Polisiyle, komandosuyla; Parlamentosu, hükümetiyle; hapishanesi, copu, tankıyla Devlet, 15-16 Haziranda egemen sınıflar çıkarlarını ve kapitalist düzeni korumuştur. İşçi sınıfı, o güne kadar vergi verdiği, askerlik yaptığı, yasalarına itaat ettiği Devlet örgütlerinin kendi sınıfsal çıkarlarını temsil etmediğini açıkca görmüştür. Sıcak sınıf mücadelesinin içinde işçiler, kurtuluşun ancak ve ancak siyasi iktidarı ele geçirmekle mümkün olduğunu derinden kavramıştır. Siyasi sınıf mücadelesi ile bütünleşmeyen bir sendikal mücadelenin kapitalist düzenin sınırlarını aşamayacağını anlamıştır.

ANDAŞ, DİSK'İN 31 OCAK 1 ŞUBAT 1980 TARİHİNDE ÖREN'DE YAPILAN "GENİŞLETİLMİŞ ORTAK DANIŞMA TOPLANTISI"NDA, ÜLKEMİZDEKİ DURUMU DEĞERLENDİREREK, DİSK'TE BİRLİK SORUNUNA ŞÖYLE YAKLAŞIYORDU:

Sayın Başkan,

Değerli Arkadaşlarım,

İlk somut ürününü 12 Mart Faşizmi ile ortaya koyan ve 70'li yıllar boyunca derinleşerek bugünkü doruk noktasına ulaşan bir bunalımın ortasındayız. Egemen sınıf iktidarlarınca, bunalımı önlemek üzere alınan her önlem, emekçi halk yığınlarının çektiği sıkıntıyı daha da artırmaktan başka hiç bir sonuç vermiyor. Devalüasyon, zam ve yatırımları sınırlandırma politikası, çeşitli hükümetlerce tekrar tekrar uygulamaya konulmasına karşın, ne enflasyonun ne de döviz darboğazının önüne geçilebiliyor. Emperyalizme bağımlı kapitalist üretim ilişkilerinde köklü bir değişiklik yapılmadıkça da, bu böyle sürüp gideceğe benzemektedir. Böyle bir değişiklik ise ister istemez, siyasal iktidarın sınıf yapısını gündeme getiriyor. Bugün iktidar, çok uluslu tekellerle ve emperyalist sistem ile tam bir işbirliği içinde bulunan yerli tekelci burjuvazinin elindedir. Ekonomide ve politikada büyük tekellerin egemenliği sürmektedir. Bu sınıf, mevcut ekonomik-toplumsal sistemi yaşatabilmek ve kendi toplumsal-siyasal egemenliğini koruyabilmek için bir dizi önlem almaktadır. Baskı yasaları, silahlı terör, işçi kıyımı ve Sıkıyönetim bu önlemlerin siyasi kanadını oluşturmaktadır. Zam, devalüasyon, yabancı sermayenin davet edilmesi, kamu kuruluşlarının özel tekellere devri, ücretlerin dondurulması, IMF, OECD, Dünya Bankası ve benzeri uluslararası kuruluşların reçetelerine sadakat ise, tekelci burjuvazi iktidarının ekonomik önlemlerini meydana getirmektedir. Böylelikle Türkiye, yerli ve yabancı sermaye için alabildiğine özgür; işçi ve emekçiler için ise o ölçüde baskıcı karanlık bir döneme sokulmak isteniyor. Yani kısacası, ülke hayatının her alanına işbirlikçi tekellerin damgası vurulmaya çalışılıyor.

Daha baştan şu gerçeği bir kez daha vurgulamakta yarar vardır. Egemen sınıflar, emperyalist sistemden aldıkları talimat ve güç ile, emekçilere karşı şiddetli bir saldırıya geçmişlerdir. Bu saldırı karşısında ses çıkarmamak, onu görmezden gelmek veya küçümsemek söz konusu olamaz. Zaten bu türlü bir yol, çıkar yol da değildir. Şu halde, tekelci sermayenin çok yönlü saldırılarına karşı mücadele etmek; demokratik hak ve özgürlüklerimize sahip çıkmak; örgütlerimiz ve kazanımlarımızı savunmak ve yoğunlaştırılmak istenen sömürüyü dizginlemek zorunludur. Bu noktada farklı bir yaklaşımın bulunduğuna da inanmıyoruz.

Ancak sorun, bu mücadeleyi nasıl, kimlerle ve hangi düzeyde yürüteceğimiz sorunudur. Bu sorunların yanıtları ise, yine toplumun ve işçi sınıfımızın somut gerçekleri ışığında verilmek durumundadır. Öyleyse işçi sınıfımızın ve toplumdaki sınıfsal güç dengesinin doğru olarak ortaya konması gerekiyor.

Diğer taraftan DİSK, kendi dışındaki işçi örgütleriyle de güç ve eylem birliğinin yollarını aramalıdır. Özellikle TÜRK-İŞ içindeki bazı sendikaların bu konuda büyük önemi vardır. Bu sendikaları "uzlaşmacı" diye bir kenara bırakmak doğru olmaz. Kendi örgütsel bağımsızlığımızı ve ideolojik bütünlüğümüzü koruduğumuz müddetçe, bu türlü işbirliklerinin zararı yoktur. Aksine bu, mücadelenin ve DİSK'in daha da güçlenmesine yol açar. Dışımızdaki sendikalarla kuracağımız somut eylem ve güç birliği konusunda hayale de, bıkkınlığa da pirim vermemeliyiz. Sabırlı, soğukkanlı ve gerçekçi bir politika izlemeliyiz.

Ancak DİSK'in, bu özel, göreviolağanüstü şartların getirdiği bu özgü görevi, yerine getirebilmesi, öncelikle kendi içinde ilkeli bir birliğin kurulmuş olmasına bağlıdır. Eğer DİSK örgütsel bütünlüğünü koruyamaz, iç işleyişindeki disiplini sağlayamaz ve bizzat kendisi bölünmüşlük ortamına sürüklenirse, demokratik güçlerin birliğini de, soldaki siyasal birliği de, kesinlikle gerçekleştiremez. Kendi alanında birlik sağlayamayan bir kitle örgütünün, günden güne bölünen ve ayrılıkları kemikleşen örgüt ve gruplar arasında birlik sağlayabilmesi olanaksızdır.

İşte bu nedenlerle biz, öncelikle "DİSK içinde birlik" sorununa birinci sırada yer verilmesi gerektiğine inanıyoruz. Evvelemirde DİSK, sıkılmış bir yumruk olmak zorundadır.

Bunun baş koşulu DİSK'in örgütsel otorite ve saygınlığını yüceltmek, demokratik merkeziyetçiliği ödünsüzce uygulamak, kardeş sendikalar arasındaki dayanışmayı pekiştirmektir. Bu önlemlerin başarılı biçimde uygulanabilmesi ve beklenilen sonuçları verebilmesi ise, DİSK'in nitel ve nicel özelliklerine uygun, DİSK'i oluşturan sendikaların gerçeklerine uygun bir yapıyı her alanda kurmaya bağlıdır. DİSK yetkili organlarının bu konuda gösterecekleri uyum ve özen son derece önemlidir. Ancak daha da önemlisi, kardeş sendikaların DİSK'e ve diğer sendikalara karşı izleyeceği politikadır. DİSK yetkili organ kararlarını hiçe sayan, üst yönetim kademelerinin saygınlığını azaltan, kardeş sendikaların iç işlerine müdahale eden ve gözü kendi hizip gerçeklerinden başka hiçbir şeyi görmeyen tutum ve davranışların kimseye yararı yoktur. Bu davranışların geçmişte verdiği zararlar hepimize yeterli dersi de vermiş olmalıdır. DİSK'i zayıflatarak kendi sendikamızı güçlendiremeyiz. DİSK yetkili organlarına karşı yıkıcı muhalefet yaparak, kendi çizgimizi egemen kılamayız. Kılsak bile bu türlü güdükleştirici bir egemenliğin toplumsal bir değeri yoktur.

Sendikalarımızı toplumdan soyutlamak elbette olanaksızdır. Eğer sol güçler bir bölünme içine girmişse, bu bölünme ister istemez DİSK'e de yansıyacak, üyelerimiz arasında mevcut sol siyasetleri benimseyen kişiler çıkacaktır. Bu doğal bir gelişmedir. Ancak sendikaların tüzel kişiliğini yıkarcasına, tüzük ilkelerini bir kenara bırakarak, sadece kendi hizbinin egemenliğini kurmak üzere girişilen mücadeleler uzlaşmayı, dayanışmayı reddeden tutumlar; ya da sendikaları adeta siyasi bir örgüt gibi değerlendiren yaklaşımlar doğru değildir. Genel Başkanımızın da belirttiği gibi "her sendikaya ayrı bir siyaset, her siyasete ayrı bir sendika" felsefesi bilime aykırıdır.

İşçi sınıfı böylesine sağlıksız ve kitle örgütlerini likide eden bir tutumu benimseyemez, benimsememelidir. Bu konuda, tüm kardeş sendika yöneticilerine büyük sorumluluklar düşmektedir. Tasfiyeciliğe, fraksiyonculuğa, maceracılığa, bölücülüğe ve anarko-sendikalizme karşı net bir tavrımız ve cesur bir tutumumuz olmalıdır. Sendikaları ve giderek DİSK'i küçük burjuva kökenli örgütlerin kuyruğuna takmanın ne büyük bir yanlışlık olduğunu artık görmeliyiz. Bütün bu gerçekler özümsendiği taktirde DİSK'te birliğin sağlanması görevi esas olarak başarılmış olacaktır. Ve ancak o zaman, tüm demokrasi güçleri arasındaki birlik daha sağlam temellere oturacaktır.

DİSK 7. GENEL KURULU KAPANIŞ KONUŞMASI, BİZLERE SÖYLEDİĞİ SON SÖZLERDİ...

"BUNDAN BÖYLE SINIF VE KİTLE SENDİKACILIĞI YOLUNDA DAHA İLERİ HEDEFLERİ GERÇEKLEŞTİRMEK, YENİ KAZANIMLAR ELDE ETMEK GÖREVİ BİZLERİ BEKLİYOR"

Değerli arkadaşlarım,

25 Haziran Çarşamba günü 10'da başlayan 7. Genel Kurulumuzun sonuna gelmiş bulunuyoruz. Aralıksız 8 gün süren yoğun çalışmalarımızı büyük bir duyarlılık, olumsuzluklara rağmen, bize yaraşır bir olgunluk ve özen içinde tamamladık.

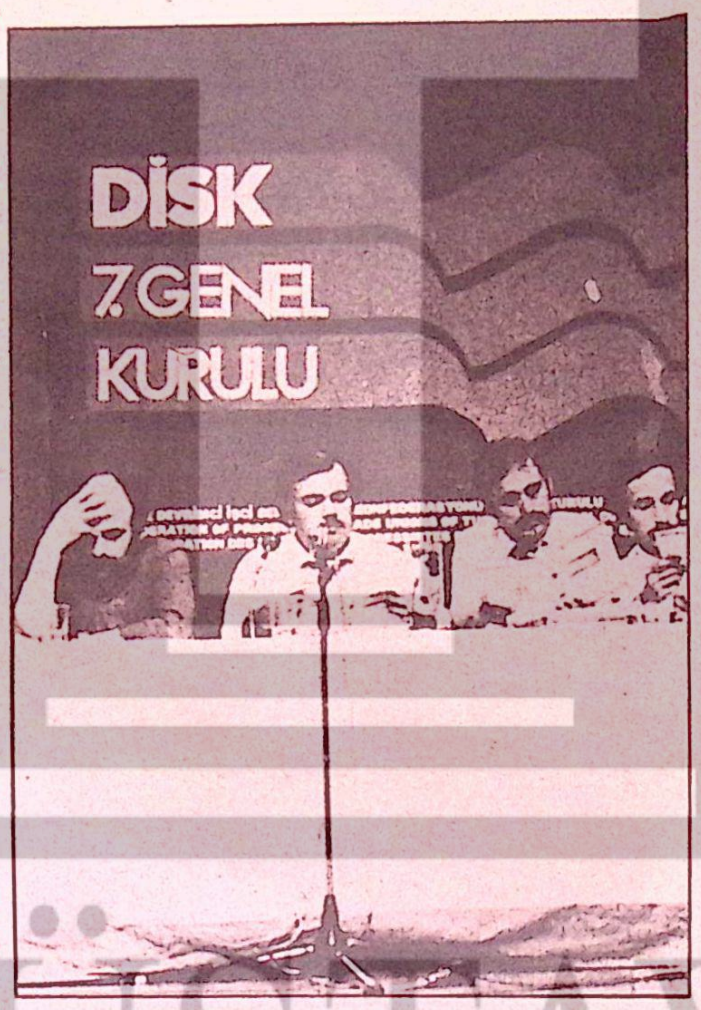
Egemen sınıfların, gerici iktidarın sermayenin borozanlığını yapan TRT'nin ve bilcümle emek düşmanlarının DİSK'i yolundan saptırmak, bizi parça parça bölmek, emekçi halkın gözünden düşürmek, DİSK'i iğdiş etmek için giriştiği tüm saldırıları boşa çıkardık. Genel Kurulumuz, ders alacağımız yönleri ve aynı hataları tekrarlamamız açısından olduğu kadar, işçi sınıfına ve şanlı geleneğimize yaraşır bir düzeyde, devrimci kardeşlik, örgütsel birlik ve soylu bir vakar içinde geçti.

Başkanlık divanı olarak, tüm delege arkadaşlarımıza, görevli kardeşlerimize, bu Genel Kurulda emeği geçen herkese, gösterdikleri anlayış ve gayret nedeniyle teşekkür ediyoruz.

DİSK'in 7. Genel Kurulu, DİSK'i var eden onu yaşatan ve yaşatacak olan Türkiye işçi sınıfına, tüm emekçilere, demokrasi, bağımsızlık ve sosyalizm savaşçılarına kutlu olsun.

Değerli arkadaşlar,

Şu andan itibaren, yeni bir mücadele dönemine gireceğiz. Bu dönemin koşullarını hepbirlikte, olabildiğince açık ve doğru bir şekilde zaman zaman değerlendirdik. Emperyalizmin ve onun uzantısı yerli kapitalizmin ülkemize ve emekçi halkımıza karşı giriştiği savaşı, toplumsal hayatın her kademesinde bu savaşın gün begün şiddetlendiğini ve gerici güçlerin asıl amaçlarının kitlelerin ekmek, barış ve özgürlük mücadelesini bastırmak olduğunu elbirliğiyle saptadık. Emperyalizme, faşizme, tekellere ve hertürlü şövenizme karşı devrimci işçi hareketimizin konusunu ve güncel görevlerini açıkça belirledik. İçine girdiğimiz yeni görev dönemi, bizlerden, bu kongredeki hatalarımızdan arınmamızı, daha büyük sorumluluk, daha sarsılmaz bir birlik daha pekişmiş bir disiplin ve zor günleri aşmak için, daha yoğun bir devrimci çaba istiyor . Saflarımızı sıklaştırmak, örgütlülüğümüzü pekiştirmek, yılmadan, usanmadan, işçi sınıfı biliminden sapmadan, tüm enerjimizi seferber ederek, Genel Kurulumuzun çizdiği yolda, kolkola yürümeliyiz.

Herşeye rağmen, 7. Genel Kurul, Türkiye işçi sınıfının azimle yürüttüğü tarihi mücadeleye yeni ufuklar açmış, DİSK'in şanlı bayrağını daha da yükseltmek, saflarımızı sıklaştırmak ve devrimci potansiyeli birleştirmek için, bize yepyeni olanaklar yaratmıştır. Hergün daha da azgınlaşan faşizm karşısında, sermayenin baskı, sömürü ve zulmü karşısında, Genel Kuruldan aldığımız güç ve güven ile mücadelemizi sürdürmeliyiz.

Genel Kurul boyunca gösterdiğimiz duyarlılık, devrimci sorumluluk ve kardeşliği, asıl bundan sonra da yaşatmalıyız. Yeni görev alan arkadaşlarımıza destek olmak, onların omuzladığı görevi, tümümüzün görevi bilmek, birliği, disiplini, sınıf ve kitle sendikacılığını güçlendirmek, DİSK'i yüceltmek ve geçmişteki yanılgıları, bizi zaafa sürükleyen ayrılıkları, aramıza duvar çeken kırgınlıkları terketmek zorundayız. Tüm kardeş sendikaların, tüm delege arkadaşların ve tüm DİSK üyelerinin bu sorumluluk anlayışı ve devrimci görev bilinci içinde hareket edeceklerine inancımız tamdır. Bu inancımız, Genel Kurul boyunca daha da pekişmiştir. Bugünkü koşullarda, objektif olarak ne yapılması gerekiyorsa o yapılmıştır. Olumsuzlukları burada bırakacağız. Bundan böyle sınıf ve kitle sendikacılığı yolunda daha ileri hedefleri gerçekleştirmek ve yeni kazanımlar elde etmek görevi bizleri bekliyor.

Genel Kurulu kapatırken, DİSK organlarında görev alan arkadaşlarıma, Başkanlık Divanı ve sizler adına engin başarılar dilerim. Tümünüzü saygıyla selamlıyoruz.

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ DEVRİMCİ BİRLİĞİ.
YAŞASIN DEMOKRASİ BAĞIMSIZLIK VE SOSYALİZM MÜCADELEMİZ.
YAŞASIN DİSK.

ÖLÜMÜ DERİN YANKILAR UYANDIRDI

Genel Sekreterimiz Ertan Andaş'ın aramızdan ayrılması, Türkiye işçi sınıfı içinde, örgütümüzde, Konfederasyonumuz DİSK'te, bağlı sendikalarda, Uluslararası işçi kuruluşlarında derin yankılar doğurdu. Andaş'ın ölüm haberlerinin duyulması üzerine çok sayıda işçi, Genel Merkezimize ve Şubemize gelerek üzüntülerini belirttiler. Bu arada, siyasi partiler, sendikalar, demokratik kuruluşlar, Belediye yönetimleri ve kişiler, telgraf ve mesajlarla, başsağlığı dileklerini ilettiler. Aşağıda, Sendikamıza başsağlığı telgrafı ileten kuruluş ve kişileri sunuyoruz.

TİP Genel Başkanı Behice Boran, TSİP Genel Sekreteri Yalçın Yusufoğlu, DİSK, PSI Genel Sekreteri Karl Franken, İsveç Kamu Hizmetlileri Sendikası Genel Başkanı Sigvard Marjasin, Alman Kamu Hizmetlileri Sendikası Genel Başkanı Heinz Kluncker, Kıbrıs Dev-İş Genel Başkanı Hasan Sarıca, Dev. Maden-Sen Merkez Yürütme Kurulu, Yeni Haber-İş Merkez Yürütme Kurulu, Yeraltı Maden-İş Genel Başkanı Çetin Uygur, Devrimci Sağlık-İş Genel sekreteri Doğan Halis, Sosyal-İş Merkez Yürütme Kurulu, Fındık-İş, Keramik-İş Genel Başkanı Mustafa Aktulgalı, DİSK ve Maden-İş Antalya Bölge Temsilcisi Recep Koç, DİSK 7. Bölge Temsilcisi Aydın Yeşilyurt, Maden-İş 2. Bölge Temsilcisi Abdullah Yılmaz, Oleyis İç Anadolu Bölge Şube Başkanlığı, Maden-İş 7. Bölge Temsilcisi Tayyar Elmas, Lastik-İş Afyon Bölge Temsilcisi Azmi Turan, Oleyis Karadeniz Bölge Şube Yürütme Kurulu, Yeraltı Maden-İş Hopa Şubesi, T.İ.S. Merkez Yürütme Kurulu üyesi Ahmet Ağır, Türk-İş Genel Başkanı İbrahim Denizcier, Petrol-İş, Türk-İş Basın-İş Genel Başkanı Hüseyin Düzgün, Kristal-İş Sendikası Yürütme Kurulu, Tes-İş Federasyonu Yürütme Kurulu, Tez-Büro-İş Genel Başkanı Uğur Batmaz, Tek-Ges-İş Yürütme Kurulu adına Şaban Sarıtepe, Bes-İş Genel Başkanı Selahattin Pamuksaç, Zonguldak ve Havalisi Maden İşçileri Sendikası Genel Başkanı Mehmet Tezer, Türk-Sen Genel Başkanı Necati Taskın, Türk Harb-İş Ege Bölge Şube Başkanı Necati Devrim, FİDEF (Federal Almanya İşçi Dernekleri Federasyonu) Halkevleri Genel Merkezi Genel Yönetim Kurulu, Çağdaş Gazeteciler Derneği Genel Başkanı Yılmaz Ateş, Tüm Person-Kon Genel Başkanı Sakıp Hiçerimez, CHP Ankara İl İşçi Komitesi.

İstanbul Belediye Başkanı Aytekin Kotil, Ankara Belediye Başkanı Ali Dinçer, Antalya Belediye Başkanı Selahattin Tonguç, Zonguldak Belediye Başkanı Nadir Pulat, Güngören Belediye Başkanı, Turhal Belediye Başkanı, Ordu Belediye Başkanı Kâzım Türkmen, Yardımcı Belediye Başkanı, Balçova Belediye Başkanı Saim Katırcıoğlu, Gaziantep Belediye Başkan Vekili Hayri Tütüncüler.

Cevat Geray SBF Dekanı, Bahir Ersoy CHP İstanbul Milletvekili, Ertuğrul Günay, CHP Ordu Milletvekili Semih Eryıldız CHP Ankara Milletvekili Rahmi Güner CHP Ordu İl Başkanı, Sedat Atila, CHP Antalya İl Yönetim Kurulu Üyesi, Sabahattin Yıldırım Ankara Belediyesi İşçi İlişkileri Müdürü, Kemal Nebioğlu, Cenan Bıçakçı, Halil Hıdıroğlu, Mustafa Çobandere, Paşa Elaltunbay, Abbas Yamak, Mehmet Öztürk, Yücel Özkök, Mehmet Bozboğa, Umur Güriş, M. Ali Pamukçu, Belma Acar, Emin Günday EM-AŞ Hukuk Müşaviri, Nimet Geçer, Sabahattin Türkler, Sırrı Kertan, Fahrettin Bolat, Naci Başsorgun, Mümtaz Kayagürler, Cengiz Tuğral, Mehmet Şahin, Ramazan Bulut, Orhan Karaman, Işık Yurtçu Demokrat Gazetesi Yazışleri Müdürü.

EMEK
ONBEŞ GÜNLÜK
İŞÇİ GAZETESİ

Sahibi: Abdullah BAŞTÜRK, Genel Yönetmen: İsmail Hakkı ÖNAL, Sorumlu Yazışleri Müdürü: Hasan MERT, Yönetim: Süleyman Sırrı Sokak 2/4 Yenişehir-Ankara, Tel: 17 54 59- 17 52 67, Dizgi, Kamera, Montaj, Baskı: EM-AŞ Web Ofset Tesisleri Ulus-Ankara, Ederi: 500 kuruş, Basım Tarihi: 25.8.1980